

Након готово 20 година проведених на месту главног и одговорног уредника часописа Архитектура и урбанизам, закључујем да се много тога мењало у областима којима се часопис бави, али много тога је и остало исто. Читајући свој први Уводник објављен у броју 7. који је публикован септембра 2000. год. увиђам да су питања у вези са местом и положајем струке остала готово иста, али многи одговори су данас другачији. Можда је временом свет око нас постао огољенији и суровији, можда се струка много мање пита него тада. Тај број часописа био је посвећен Округлом столу који је организовао ИАУС, са темом Српска архитектура и урбанизам на прелазу из XX у XXI век. Да ли би данас било могуће организовати тако успешне разговоре и окупити толико еминентних стручњака, који би отворено, критички, промишљено, уз уважавање другачијег мишљења говорили на ову тему? Идеја уредништва часописа, што је најављено тада у Уводнику, била је да се настави са овом праксом, да се подстакне стручна јавност на наставак разговора о правцима могућих промена у вредносним системима значајним за струку, као и о унапређењу теорије и праксе у областима архитектуре, урбанизма и просторног планирања.

Кроз све ове године током којих часопис постоји, неговала се критичка мисао, подстицали су се истаживачки и стваралачки рад, инвентивност, неговала се лепа реч, тако важна за ове области које су често у доменима врхунског уметничког стваралаштва. Данас, када одлазим са места главног и одговорног уредника, сигурна сам да ће вредности које одликују овај часопис наставити да се негују, продубљују, да ће се померати границе стваралаштва, идеја и инвентивности, да ће се ићи у сусрет новим изазовима и новим захтевима науке и струке.

Оно због чега сам посебно поносна, заједно са уредништвом часописа и ужим тимом који чине моје најближе сараднице, јесте сврставање часописа у категорију М24 (национални часопис међународног значаја) у 2019. год. од стране Комисије за оцену научних часописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

На крају бих желела да се захвалим ИАУС-у и његовом руководству на подршци свих ових година, као и свим претходним и садашњим члановима редакције, ауторима, рецензентима, лекторима, дизајнерима, преводиоцима и посебно малом тиму мојих блиских сарадница - Ани Никовић, Сањи Симоновић Алфировић и Милени Милинковић, које су својим знањем, ентузијазмом, несебичним ангажовањем и смислом за тимски рад помогле угледу и напредовању часописа.

After almost 20 years spent in the position of editor-in-chief of the journal *Arhitektura i urbanizam*, I conclude that many things have been changed in the fields covered by the journal, but many things have still remained the same. Reading my first editorial published in the issue of 7th September 2000, I have concluded that the issues regarding the place and position of the profession are almost the same, but many answers are different today. Maybe the world around us has become more bare and harsh, perhaps the profession is much less asked than it was then. That issue of the journal was dedicated to the *Roundtable*, organized by the IAUS, with the theme „Serbian Architecture and Town Planning at the Turn of the 21st Century“. Would it be possible to organize such successful discussions today and gather that many eminent professionals who would speak openly, critically, thoughtfully, with respect to different opinions about this theme? The idea of the Editorial Board, announced in the then Editorial, was to continue this practice, to encourage the professional community to continue discussions about the directions of possible changes in the value systems that are important for the profession, as well as about the improvement of theory and practice in the fields of architecture and the town and spatial planning.

During all these years of the journal's existence, the critical thinking was nurtured, the research and creative work and inventiveness were encouraged, and kind words, so important for these fields, which are often in the domain of the highest artistic creations, were cherished. Today, when I am leaving the position of editor-in-chief, I am sure that the values that characterize this journal will continue to be cherished and deepened, that the boundaries of creativity, ideas and inventiveness will be pushed, and that new challenges and new requirements of science and profession will be met.

What makes me especially proud, together with the Editorial Board members and my closer team composed of my closest associates, is that in 2019 the journal was classified into the category M24 (national journal of international importance) by the Commission for the Evaluation of Scientific Journals of the Ministry of Education, Science and Technological Development of the Republic of Serbia.

Finally, I would like to thank the IAUS and its management for their support during all these years, as well as to all previous and current members of the Editorial Board, authors, reviewers, proof-readers, designers, translators, and especially to a small team of my close associates Ana Niković, Sanja Simonović Alfirević and Mileni Milinković who have helped the reputation and progress of the journal by their knowledge, enthusiasm, selfless engagement and a sense of teamwork.